

Men den påstand, at vi under denne regering skulle have set en udvikling, der fører til, at der pludselig er en stigende fattigdom i landet, passer simpelt hen ikke. Det hænger simpelt hen ikke sammen, tværtimod kan vi se, at landets velstand stiger, og at flere vil få mulighed for at få et arbejde i de kommende år, og det er jo i sidste ende det allermost afgørende.

Det bedste, der kan ske for de familier, er netop, at de kan få et godt, almindeligt arbejde i en offentlig eller privat virksomhed, så de selv kan tjene penge til at skabe deres tilværelse og f.eks. give børnene en god jul. Det er det, hele opbygningen af vores økonomiske politik er baseret på: Vi skal skabe mere velstand og vækst her i landet i stedet for at beskatte de virksomheder, der i den sidste ende skal levere varen, for hovedbudskabet er jo, at det er de private virksomheders overskud, vi alle sammen lever af.

(Kort bemærkning).

Line Barfoed (EL):

Jeg har nu det indtryk, at der er ganske mange, der er med til at skabe det overskud. Det er ikke bare de virksomhedsejere, der bliver forgyldt af regeringen, der er ganske mange, der arbejder i de virksomheder, og som er med til at skabe overskuddet, og der er ganske mange offentligt ansatte, der passer børn og vedligeholder veje og alle de andre ting, der skal til, for at virksomhederne kan fungere. Jeg tror, der er ganske mange, der er med til at skabe velstand.

Men jeg kan forstå, at hr. Lars Barfoed mener, at når Socialforskningsinstituttet, Red Barnet, Rådet for Socialt Udsatte osv. siger, at fattigdommen er stigende, skal man ikke lytte til dem. Når man kommer ud og snakker med folk, og de fortæller, hvor mange færre penge de har, skal man ikke tro på det, og at regeringen har taget 1.000 kr. om måneden fra kontanthjælpen, kan man åbenbart heller ikke mærke i familierne ifølge hr. Lars Barfoed.

Jeg vil bare høre: Hvis nu alle de Farumutopier om, at det kommer til at gå godt, og at der kommer en masse nye job, ikke bliver til virkelighed, hvor mange år skal børnene i de familier så regne med, at der ikke er råd til at holde jul, før hr. Lars Barfoed synes, at nu bliver man nødt til at forhøje kontanthjælpen igen og fjerne de nedskæringer, man har lavet?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Man må altså være fattig på argumenter, hvis det er sådan, at man – jeg tror, det må være på grund af det tilstundende valg – vil køre en debat her i Folketingssalen om, at regeringspartierne er ude på at ødelægge børnenes jul. Vi er virkelig kommet langt ud, hvis det skal være debatniveauet her i Folketinget, men det tyder på, at Enhedslisten forventer et snarligt valg, når man kører frem med den tone.

KL 13.40

Med hensyn til at skabe velstand er vi fuldstændig enige i, at det overskud, der skabes i virksomhederne, skabes af de mange medarbejdere i virksomhederne. Det er dem, der producerer og skaber velstanden. Men hvis man pålægger virksomhederne milliardstore omkostninger, kan de altså ikke få den indtjening, der er nødvendig, og så må de reducere antallet af arbejdspladser eller lukke helt.

Vi er også enige i, at det i høj grad også er de mange offentligt ansatte, som gør et fantastisk stykke arbejde, der er med til at sikre et samfund, hvor der er plads til, at virksomhederne kan skabe et overskud. Sådan hænger tingene sammen. Men vi kan ikke komme uden om, at de offentlige lønninger i sidste ende bliver betalt af det overskud, der hentes hjem i de private virksomheder. Det er i sidste ende det, vi lever af, og det er forudsætningen for, at vi kan have de offentligt ansatte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har endnu seks spørgsmål på listen, og hvis man overholder taletiden meget strikte – også ordføreren – tror jeg, vi kan nå dem alle seks, inden timen er gået.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg er helt enig med hr. Lars Barfoed i, at der er taget mange vigtige og positive skridt med finansloven, især i forbindelse med regeringens aftale med Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti og også med satspuljen.

Men der er et problem, fordi tilskuddet til de alkoholmisbrugsbekæmpende organisationer er faldet betydeligt i de senere år. Over de sidste 4 år er det faktisk faldet fra 18 mio. kr. til 12 mio. kr., altså 6 mio. kr. eller over 30 pct. på 4 år, og det er en paradoks udvikling i betragtning af, at alle er enige om, at der skal gøres mere for at nedbringe alkoholmisbruget her i landet. Netop